DOMSTOLENS DOM
AF 17. DECEMBER 1970

Otto Scheer
mod Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel
(interventionsorgan på kornmarkedet)
(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessischer Verwaltungsgerichtshof)

Sag 30/70

Processprog : Tysk

Angående:

En anmodning om fortolkning af artikel 16, stk. 2 og 3 i Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 om gradvis gennemførelse af en fælles markedsordning for korn, sammenholdt med artikel 7, andet afsnit i Kommissionens forordning nr. 87 af 25. juli 1962 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende import- og eksportlicenser for korn og kornprodukter samt med § 7 i den tyske lov af 26. juli 1962 om gennemførelse af forordning nr. 19, indgivet til Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikel 177 af Hessischer Verwaltungsgerichtshof i en sag, der verserer for denne ret mellem ovennævnte parter.

Domskonklusion:

1. Artikel 16 i Rådets forordning nr. 19 af 4. april 1962 om gradvis gennemførelse af en fælles markedsordning for korn skal fortolkes således:

   a) Stk. 2 om importlicensens gyldighed samt om sikkerhedsstillelse har kunnet finde anvendelse fra den nævnte forordnings ikrafttræden.

   b) indtil de i stk. 3 omhandlede gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft, kunne medlemsstaterne som en overgangsforanstaltning og uden virkning for de fælles institutioners fremtidige handlinger, træffe enhver gennemførelsesforanstaltning, som var i overenstemmelse med forordningens principper.

2. Undersøgelsen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan anfægte gyldigheden af artikel 7, stk. 2 i Kommissionens forordning nr. 87, udstedt til gennemførelse af artikel 16, stk. 3 i forordning nr. 19.

3. Artikel 16, stk. 3 i forordning nr. 19 forbød ikke medlemsstaterne at forberede de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, som skulle gøre det muligt for dem fuldt ud fra forordning nr. 87's ikrafttræden at løse de opgaver, der var pålagt dem i Fællesskabets interesse ved forordningens artikel 7, andet afsnit.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

(Se sag 11/70, s. 243)

Sammendrag

1. *Præjudicielle spørgsmål — en national lovs forenelighed med fællesskabsretten — Domstolens kompetence — grænser*
   (EØF-traktaten, artikel 177)

2. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — import- og eksportlicenser — denne ordnings anvendelse fra forordning nr. 19's ikrafttræden*
   (Rådets forordning nr. 19, artikel 16)

3. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — import- og eksportlicenser — anvendelse — opgaver pålagt medlemsstaterne i Fællesskabets interesse — medlemsstaternes samarbejde*
   (EØF-traktatens artikel 5; Rådets forordning nr. 19, artikel 16, stk. 3)

4. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — fællesskabsforordninger — fremgangsmåde for udarbejdelsen — sondring mellem basis- og gennemførelsesregler*
   (EØF-traktaten, artikel 43)

5. *Landbrug — fælles markedsordning — korn — forvaltningskomité — lovmedholdighed*
   (Rådets forordning nr. 19, artikel 25 og 26)

1. Det tilkommer ikke Domstolen inden for rammerne af en sag efter artikel 177 at udtale sig om, hvorvidt en national lovs bestemmelser er forenelige med fællesskabsretten. Derimod er Domstolen kompetent til at forsyne den nationale ret med alle de fortolkningselementer fra fællesskabsretten, der kan sætte den i stand til at afgøre, hvorvidt den nationale lovs bestemmelser er forenelige med fællesskabsretten.

2. Artikel 16, stk. 2 i forordning nr. 19 om gyldigheden af importlicenser for korn samt om sikkerhedsstillelse har kunnet finde anvendelse fra den pågældende forordnings ikrafttræden.

3. Artikel 16 i forordning nr. 19 skal fortolkes således, at medlemsstaterne, indtil de i stk. 3 omhandlede gennemførelsesbestemmelser trådte i kraft, som en overgangsforanstaltning og uden virkning for de fælles institutioner fremtidige handlinger, kunne træffe enhver gennemførelsesforanstaltning, som var i overensstemmelse med forordningens principper, og at medlemsstaterne kunne forberede de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, som skulle gøre det muligt for dem fuldt ud fra forordning nr. 87's krafttræden at løse de opgaver, der var pålagt dem i Fællesskabets interesse ved forordningens artikel 7, andet afsnit.

4. Artikel 43, stk. 2, tredje afsnit er overholdt, når de grundlæggende regler i landbrugsforordningerne er vedtaget af Rådet i overensstemmelse med den i nævnte bestemmelse fastsatte fremgangsmåde. Derimod kan gennemførelsesbestemmelserne til grundforordningerne vedtages efter en anden fremgangsmåde end den i artikel 43 fastsatte, enten af Rådet selv eller af Kommissionen ved en bemyndigelse til denne i henhold til artikel 155.

5. Fællesskabets struktur og balancen mellem institutionerne forrykkes ikke ved, at Rådet via forvaltningskomitémekanismen kan tildele Kommissionen en anselig beføjelse til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, idet Rådet dog skal betinge sig selv at kunne træffe afgørelse i påkommende tilfælde. Ud fra Fællesskabets institutionelle struktur kan det derfor ikke bestrides, at det var lovmedholdigt at anvende forvaltningskomitéproceduren i medfør af artiklerne 25 og 26 i forordning nr. 19.